

[Kurt Hansen]

det forslag, han var forslagsstiller for. Jeg har kun præcist beskrevet, hvordan socialdemokraterne det ene sted overfører midler til socialdemokratisk brug et andet sted. Jeg har ikke leveret nogen argumenter for forslaget, jeg har beskrevet ét eksempel på, hvordan situationen er. Når jeg tager dette eksempel, er det selvfølgelig, fordi det er så nærliggende, så aktuelt og så konkret her i den valgkamp, der finder sted lige i øjeblikket.

Vi ønsker ikke på nogen måde, at der skal ske et indgreb over for de faglige organisationers rettigheder til at disponere præcis, hvordan de vil, og vi accepterer heller ikke de grænser, som arbejdsministeren var inde på, da han talte om »lovlige formål«. Vi mener bestemt, det er helt legitimt, hvis et fagforbund ønsker at støtte en overenskomststridig aktion – hvad de jo ikke kan i dag, for så bliver de slæbt i arbejdsretten osv. og bliver dømt dér.

Hr. Ib Christensens ord til mig er i virkeligheden alene udtryk for det, som jeg også selv var inde på: eksemplerne på, hvordan situationen konkret kan tage sig ud, er med til at brolægge vejen for et lovindgreb på dette område. Når jeg har trukket dette med de socialdemokratiske valggilder frem i flere omgange her i denne debat, handler det mest af alt om at advare socialdemokraterne mod at te sig på den facon – jeg mener, det er at te sig – for jo mere man gør det, desto flere vil naturligt og med rette ganske forståeligt vende sig imod den situation, som eksisterer i dag, hvor det heldigvis er muligt for de faglige organisationer at give støtte til forskellige former for politisk virksomhed.

Når jeg har nævnt, at vi mener, det bør besluttes på fagforeningsgeneralforsamlinger osv., så er det selvfølgelig – det har jeg taget som en helt naturlig forudsætning – ikke noget, der skal vedtages herinde på nogen måde. Overhovedet ikke. Det er en del af det fagpolitiske slagsmål, der foregår imellem de linjer, som eksisterer i arbejderklassen og i arbejderbevægelsen.

Enggaard (V):

Mit parti venstre og jeg selv har en meget stor interesse for at drøfte problemer, som ligger på det område, forslaget beskæftiger sig med. Det sagde jeg i første runde her, lige så vel som vi har tilkendegivet det i forbindelse med andre partiers forslag. Jeg har tø-

vet lidt med at gå videre ind i debatten, fordi det er en genfremsættelse, og fordi der er grænser for, hvor lange folketingets debatter burde være i forbindelse med, at man genoptager et udvalgsarbejde – for det er jo det, der er tale om – om et forslag, som forslagsstillerne føler ikke er tilstrækkelig grundigt behandlet. Det, der kalder mig op, er imidlertid to ting.

Jeg synes, der er sagt ganske mange uovervejede ting i denne debat. Hr. Arne Bjerregaard tillagde sit parti patentrettigheden til friheden. Friheden kan ikke forpagtes af et enkelt parti, og det ville være dybt ulykkeligt, hvis det var tilfældet. Der er brug for, at så mange som muligt af os arbejder med på at sikre det enkelte individs frihed, og ethvert forsøg på, at man fra en enkelt side forpagter disse rettigheder, er til skade for sagen. Frihedsgudinden har ikke indgået nogen eksklusivaftale med hr. Arne Bjerregaard. Der er draget sammenligninger imellem skattebetaling og bidraget til fagbevægelsen. Når man overhovedet har kunnet drage denne sammenligning, fristes jeg til at sige, at det må skyldes en opfattelse af, at fagbevægelsen er en magtfaktor i samfundet på linje med folketinget. Det er måske her, et af hovedproblemerne ligger, hele spørgsmålet om organisationernes magtstilling i forhold til lovgivningsmagten. Derfor er det måske et utilsigtet symptom på et alvorligt problem i vores folkestyre, der er kommet ind i en i øvrigt lovlig langstrakt debat.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg er blevet korrekset af hr. Arne Melchior og også af hr. Enggaard, som mente, at jeg skulle have taget patent på friheden.

Hr. Enggaard vil jeg spørge, om venstre er så totalt fri, at venstre ikke har modtaget noget fra nogen organisationer, som bl. a. eventuelt vores medlemmer måtte betale bidrag til for at opnå de goder, der var ved at være medlem af den pågældende organisation. Hvis dette er tilfældet, beklager jeg, at jeg har antaget, at venstre har fået bidrag fra sådanne organisationer. Det er muligt, de ikke har fået nogen.

Hr. Arne Melchior korreksede mig også for min udtalelse. Hr. Arne Melchior havde ikke den selvtilid, at han troede på, at han selv havde ret i det, som han fremførte. Jeg må indrømme, at jeg har taget fejl af hr. Ar-